

De nacht van de Sterrevlinder

Een sinister sprookje

door

MIRJAM OUWEHAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE NACHT VAN DE STERREVLINDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MIRJAM OUWEHAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2008 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jonos - Een bleke angstaanjagende verschijning met donkere ogen. Is gekleed in een donkere mantel met een capuchon

Flok - Klein en stug, slordig uiterlijk, grote oren en dik buikje

Hanna - Een jong degelijk meisje van 12, met strikjes in haar haar.

Moeder - Een nette jonge vrouw, beetje ouderwets gekleed

Vader - Een bioloog met verrekijker, jachtgeweer en geitewollensokken

Frietje - Een van de freaky zusjes. Is erg eng om te zien, haar kleding is tè popperig, haar haar in twee vlechten.

Flo - Het andere freaky zusje, ze zijn indentiek

Pierrot - Zoals een pierrot hoort te zijn; in een zwart-wit pak, met een wit gezicht en een traantje

Trui - Dikke vrouw met een baard, draagt een schort vol vlekken

Ton - Draag een legerbroek en een vliegeniers bril. Is een luidruchtige entertainer

Lillya - Tevens een duister wezen, bleek en mysterieus. Toch wat minder eng als Jonos. Ze draagt een zwarte jurk.

Yana - Moeder van Jonos en Lillya, en minstens net zo bleek. Draagt wijde gewaden, heeft lang wit haar en een gerimpeld gezicht.

Bruno - Een lomp dom monster met een knuppel

Verdwaalde jongen - spreekt voor zich.

SCÈNE 1

Decor:

Een moeras, zwak blauw licht... Het is donker. Er komt een in zwart gekleed wezen op met een lantaarn en spreekt:

Jonos: We bevinden ons... in een moeras! Oude dorre bomen van meer dan honderd jaar! Ondiepe plassen modder, spinnerag en laaghangende mist. Riekende stank vult de schrille koude donkere daglucht. Het moeras is, op de duistere gedrochten na, verlaten. We horen raven krassen.... *(er krast een raaf)* ...geknisper uit de bosjes... *(we horen geknisper)* ...wind raast...! *(we horen een hele harde scheet)*

Flok: *(staat op uit de bosjes..)* Neem me niet kwalijk, ik moest nodig.

Jonos: Wie bent u?

Flok: Ik ben Flok, zeg maar jij hoor. Ik zat hier even naar je mooie verhaaltje te luisteren. Donkere daglucht, duistere gedrochten... spannend hoor. Vertel verder.

Jonos: Ik was aan het vertellen over dit moeras. Het is niet zomaar een moeras... Nee!! Het is een bijzonder moeras... JA!! Bijzonder bijzonder. Het is een maaaaagiiiiisch moeras. Of nou ja, het moeras zelf is niet magisch. Ik bedoel, de mensen ín het moeras zijn magisch. Of nou ja mensen, het zijn natuurlijk ook niet echt mensen. Maar ze zijn wèl magisch. Ze doen magische dingen zeg maar. Maar het zijn géén mensen. Nee. Nee, sterker nog; in dit moeras heeft al jaren geen mens één voet gezet. Niemand durft! Want iedereen weet dat wie het moeras betreed, er nooit uit zal wederkeren! Iedereen weet dat hij die naar het moeras gaat, nooit meer terug komt!

Flok: Hoe?

Jonos: Wat?

Flok: Hoe weet 'ie dat?

Jonos: Wie?

Flok: Nou, je zegt net; Iedereen weet dat wie het moeras betreed, er nooit meer uit zal komen. Maar hoe weten ze dat, als er niemand ooit een voet inzet?

Jonos: HA! Een scherpe opmerking! Kijk, vroeger was het anders... *(het zwakke blauwe licht verandert in warm geel. We horen gefluit van de vogeltjes. Een moeder komt op met haar dochter. Ze dragen een picknickmand. Vader komt erachteraan met een verrekijker. Hij draagt een geweer op zijn rug)*

Jonos: Vroeger was dit moeras een gezellig moeras. Zo'n moeras waar jonge stelletjes samen gingen fietsen, en schoolreisjes hun kamp opsloegen. Waar bejaarden af en toe een wandelingetje maakten, en tieners kampvuurverhalen in vertelde...zucht, die kampvuurverhalen... ik ben gèk op kampvuurverhalen... Zo'n moeras waar je fijn aan de rand kon picknicken, en vogelspotters hun vogels konden spotten.

Vader: Kijk nou, een blauw gespikkelde scheefbek koekoek! Weet je waarom die zo heten?

Hanna: Omdat ze blauw gespikkeld zijn en een scheve bek hebben?

Vader: En ze zeggen....'koekoek'. Net als de koekoek. Die zegt ook koekoek. Maar er zijn toch twee grote verschillen tussen de koekoek en de blauw gespikkelde scheefbek koekoek. Weet je welke?

Hanna: de blauwe spikkels en de scheve bek?

Vader: Héél goed Hanna! Wat een slim kind hebben we toch.

Moeder: Ja schat.

Hanna: Ga je hem schieten?

Vader: Neeeeee... Ik schiet nooit op zeldzame vogeltjes. Alleen op wilde eenden en fazanten.

Hanna: Zielig.

Vader: Dat is helemaal niet zielig, dat is de natuur. Als we ze niet schieten worden het er teveel. Kijk, daar heb je wilde eend! (*richt, schiet..*)

Vader: Verdraait, mis.

Moeder: Nou lieverd, ik heb liever niet dat je dat doet met de kleine meid erbij.

Vader: Je hebt gelijk, wat onverstandig. Doe maar net of je dit niet hebt gezien.

Hanna: Mam?

Moeder: Ja schat?

Hanna: Kunnen we niet een keertje iets anders gaan doen? Ik zou zo graag een keertje naar een een pretpark gaan. Mag dat mam? Een pretpark?

Moeder: Waarom? Vind je dit dan niet gezellig? Zo fijn knus met z'n drietjes leuk picknicken in de natuur?

Hanna: Jawel, maar we doen dit iedere week. Ik ben nog nooit in een pretpark geweest... Het lijkt me zo leuk! Met schommels en draaimolens, en een snoepkraam. En een schiettent! Dat lijkt me zo spannend! Op eenden schieten net als pappa, maar dan hele kleintjes van tin. Over zo'n lopende band, en dan... piew!

Moeder: Geen sprake van, een geweer is niks voor kleine meisjes!

Kijk nou toch wat een slechtje invloed je hebt op onze Hanna.

Vader: Foei.

Moeder: Ik weet wel iets spannends...

Hanna: Ja?

Moeder: Hier, (*geeft een vlindernetje*) ga maar fijn vlinders vangen.

Jonos: Op een dag, toen haar ouders even niet oplette...

Vader: Kijk daar! Een kaalkopfluut!

Moeder: Waar?

Jonos: ...dwaalde de jonge Hanna tijdens het vlindervangen, steeds verder af. Haar moeder had haar nog gewaarschuwd dat ze niet te ver weg mocht gaan, en ze was het ook helemaal niet van plan... Maar die vlinders waren niet bang voor het moeras, dus waarom zou zij dat wel zijn?

Hanna: Kom dan vlindertjes... kom... maar... bij.... Hanna...

Jonos: De tijd gleed ongemerkt voorbij, de helderblauwe lucht veranderde langzaam in zachtroze. En alhoewel de zwoelte van de uitzonderlijk warme lentedag de vroege avond nog lang niet had verlaten, merkte Hanna dat ze kippevel kreeg. Maar misschien kwam dat doordat ze het toch wel erg spannend vond. Helemaal alleen... in een onbekende omgeving... en de vlinders waren ondertussen ook al verdwenen... en net toen ze dacht, laat ik maar eens terug gaan naar huis, zag ze daar... niet ver van haar vandaan... op een boomstronk... de mooiste vlinder die zij ooit had gezien! En haar verstand schreeuwde dat het beter was om nu terug te gaan, en haar gevoel tintelde dat er iets niet in de haak was.... maar de vlinder was zo mooi... (*ze vangt de vlinder*) Dan verschijnt er, in een schaduw tussen wat bomen, een gestalte.

Lillya: Hallo...niet schrikken. Ik ben Lillya. Wie ben jij? Niet bang zijn, ik doe je geen pijn. Ik ben gek op kleine mensen.

Hanna: Mijn moeder zegt dat ik niet met vreemden mag praten.

Lillya: Ah. Heel verstandig. Nou, dan praat ik wel, oké? Oké. Ik zie dat je vlindertjes aan het vangen bent... wat leuk. Mag ik eens zien? Zo zeg. Dat is wel een heel mooie vlinder. Hou je van vlinders? (*Hanna knikt*) Ja? Dat dacht ik al. Ik ook. Ik ben gek op vlinders. Weet je wat dit voor vlinder is? (*Hanna schud 'nee'*) Dit is een sterrevlinder. Weet je waarom die zo heet?

Hanna: Omdat er sterren op de vleugels zitten?

Lillya: Heel knap meisje. Jij bent wel slim he?

Hanna: Mijn vader zegt van wel.

Lillya: Dan heeft je vader gelijk. Maar kijk, ik verzamel vlinders, en ik zou deze héél graag willen hebben...

Hanna: Dat kan niet, want mijn vader is bioloog, en die verzameld ze ook. En ik heb nog nooit een sterrevlinder gezien, dus ik denk niet dat hij die al heeft.

Lillya: Dat kan best kloppen, er is er namelijk maar één van op de hele wereld.

Hanna: Wauw! Dan zal hij wel heel blij zijn als ik deze mee naar huis neem.

Lillya: Wacht. Ik zal je eerst eens vertellen waarom deze vlinder zo bijzonder is.

Hanna: Dat heb je al vertelt, er is er maar één van.

Lillya: Ja, maar wat je nog niet weet is dat deze vlinder magische krachten heeft.

Hanna: Echt!? Magisch??

Lillya: Jazeker. De sterrevlinder kan je dromen verwezenlijken.

Hanna: Mijn dromen?

Lillya: Alles wat je maar wilt.

Hanna: Oh... ik zou wel weten wat ik zou willen!

Lillya: Het enige wat je moet doen, is voorzichtig de vlinder aan te raken. Dan denk je aan wat je het allerliefste zou willen... en je droom wordt waarheid!

Hanna: Wauw!

Lillya: Maar je kunt hem natuurlijk ook aan je vader geven. *(Hanna twijfelt even)*

Hanna: Mag ik het proberen?

Lillya: Tuurlijk. Jij hebt hem tenslotte gevangen. *(Hanna doet langzaam het netje open, en raakt dan een van de vleugels van de vlinder aan. Ze doet haar ogen dicht, glimlacht even, en zakt in elkaar op de grond. Dan doet Lillya handschoenen aan, en haalt ze een doosje uit een van haar zakken. Voorzichtig haalt ze de vlinder uit het netje, en legt ze hem in het doosje, welke ze triomfantelijk dicht sluit)* Eindelijk! *(dan kijkt ze naar Hanna)* Droom zacht.

FADE OUT...DONKER

SCÈNE 2

Het moeras is duister. We zien sterren aan de hemel fonkelen.

Flok: En toen?

Jonos: Lillya nam de vlinder in het doosje mee, naar het middelpunt van het moeras waar zij woonde.

Flok: Woonde zij in een moeras??

Jonos: Zij niet alleen, zoals ik aan het begin al zei, is dit een magische plek. Vol donkere gedachten, die alleen in de duisternis verschijnen. En zij is er een van. Ze is een hersenspinner. Ze maakt de hersenspinsels zeg maar. De klauwen in de boomtakken, de monsters in de schaduw... dat doet zij.

Flok: Waarom??

Jonos: Omdat mensen daar bang van worden. En dan worden ze paniekerig, en uiteindelijk raken ze verward en verdwalen ze. En dat vinden ze dan leuk.

Flok: Ze?

Jonos: Zij, en de rest van haar familie.

Flok: Wat??

Jonos: Ze heeft ook nog een moeder en een broertje.

Flok: W... hee! Hoe weet jij dit allemaal? *(het in het zwart gekleede wezen met de lantaarn (Jonos) zet een aantal passen achteruit en doet zijn capuchon af. Hij hangt de lantaarn aan een boomtak, en gaat op een boomstronk zitten)*

Jonos: Ze heeft het me tot in de detail vertelt. *(Lillya komt op met het doosje. Naast Jonos verschijnt Yana)*

Lillya: En dat domme wicht deed precies wat ik zei!

Yana: "Laat je dromen uitkomen" prachtig! Hoor je dat Jonos?

Jonos: Ja mam.

Lillya: Dus die viel natuurlijk als een blok in slaap, en nu heb ik de vlinder!

Yana: Schitterend! Eindelijk! Oh, ik ben zo trots! Zie je dat Jonos? Je zuster heeft de sterrevlinder gevangen! Knap he?

Jonos: Nou, technisch gesproken heeft ze hem dus gejat van een klein meisje?

Yana: Jonos!

Lillya: Laat maar mam, hij weet niet beter.

Yana: Oh Lillya, ik wist dat je het kon. Na zoveel jaren...De sterrevlinder! *(bekijkt de inhoud van het doosje)* Het is toch bijzonder eigenlijk, dat zo'n klein beestje zo veel kracht heeft...

Lillya: Ja... het was niet makkelijk. Maar ja, er is er ook maar één van he. Stom eigenlijk. Er zouden er veel meer van moeten zijn, vind je niet? Dat is toch makkelijk? Dan laat je er overal eentje los, en dan wordt het overal tegelijk donker.

Jonos: Dat kan niet.

Lillya: Natuurlijk wel! Waar die vlinder komt, valt de duisternis! Dat weet iedereen! Dus als je er overal een zou loslaten, valt overal de duisternis! He mam?

Jonos: Het kan niet overal tegelijk donker worden, want de aarde is rond. Als de ene kant naar de zon gekeerd is, is de andere kant dat niet. Snap je? Het kan dus niet overal tegelijk donker worden. Daarom is er ook maar één sterrevlinder.

Yana: Een is genoeg. We houden hem hier. Zolang hij hier is, blijft het hier donker.

Lillya: Oooh dit wordt geweldig! 24 uur per dag hersenspinnen, zo veel je maar wilt!

Yana: Ben je niet blij Jonos?

Jonos: Tuurlijk wel mam...

Yana: Goed zo. Nou, ik zou zeggen, aan de slag jullie twee. Er komen twee mensen het moeras binnen.

Moeder en vader: *(van achter hoor je moeder en vader roepen)*
Hannaaa! Hannaaa! *(Yana verdwijnt met het doosje, en Jonos en Lillya verschuilen zich. Dan komen de vader en moeder van Hanna op)*

Lillya: Hee kijk! Dat zijn de ouders van dat meisje! Ik heb ze gezien aan de rand van het moeras! Die zijn natuurlijk op zoek naar haar.

Jonos: Ja waarschijnlijk wel.

Lillya: De eerste die er een aan het gillen krijgt heeft gewonnen!

Jonos: oke. *(de vader en moeder lopen al roepend het donkere moeras in)*

Moeder: Hannaaaa!

Vader: Hannaaaa!

Moeder: Waar is ze toch? Ik maak me zo'n zorgen! Hanna lieverd!
Oh, er zal toch niets gebeurd zijn...

Vader: Laten we daar nog maar even niet vanuit gaan. Ze is al 12.
Een grote meid.

Moeder: Misschien is ze de weg kwijt geraakt.

Vader: Ja misschien.

Moeder: Hanaaaa! *(Lillya en Jonos beginnen met het hersenspinnen. Hoe ze dat doen, mag je zelf invullen. Dan opeens, in een flits, verschijnt er een griezelig gezicht in een boom achter moeder. Ze*

verstijft, en kijkt geschrokken achterom. Maar het gezicht is verdwenen)

Lillya: *(grinnikt)* heh heh heh

Vader: Wat zie je schat?

Moeder: Niks... ik dacht dat ik wat zag... maar het is gewoon een boom.

Jonos: Netjes, maar wel een beetje makkelijk... wat vind je hiervan?
(dan wordt er een klauwerige tak op de schouder van de vader gelegd. Hij schrikt, draait zich om en richt zijn geweer op de boom)

Moeder: Wat was dat!?

Vader: Een ... eh... een... een wilgentak. Ik dacht... niks... laat maar.

Lillya: hahaha! Oke, let op...

Moeder: Heb je het ook opeens zo koud?

Vader: Het lijkt wel donkerder dan net...

Moeder: We moesten maar eens gaan. Hulp halen.

Vader: Ja, goed, oke

Moeder: Deze kant op. *(dan hoor je gegrom uit de bosjes waar ze naartoe wees. De bladeren bewegen. Lillya en Jonos blijven grinniken)*

Moeder: Of die kant, ook goed

Vader: Kom schat, ik zal je beschermen. *(Lillya maakt de hersenspinsel dit keer. Er beweegt een schaduw achter de vader, alsof er een beest voorbij rent. Vader reageert geschrokken en verstoppt zich achter moeder, die hij net nog omarmde en richt zijn geweer. Hij schiet in het wilde weg, en raakt niets)*

Vader: Ik zag iets! Een... een beest!

Moeder: Een beest? Wat voor beest?

Vader: ...ik weet het niet... misschien een....een... *(Jonos maakt een laatste hersenspinsel en we horen een luid gehuil)*

Vader: WOLF!! Aaaaah!! *(vader grijpt moeder vast, laat zijn geweer en verrekijker vallen, en rent af. Het wolvengehuil verandert in het gehuil van de wind. Dan is het weer stil)*

Jonos: Hahaha! Een-nul voor Jonos.

Lillya: Bravo. Leuk gedaan.

Jonos: Leuk gedaan? Kom op zeg.

Lillya: Nee ja, mooie timing, die wolf. Niet geheel overtuigend, maar goed genoeg.

Jonos: Niet overtuigend?

Lillya: Maar goed genoeg. Hij gilte, dus dat is niet slecht. Maar ja, ik creëerde de suggestie van een wolf natuurlijk al eerder met die schaduw. Dus eigenlijk was het mijn idee.

Jonos: Ja hoor! Nou, die ritselende bosjes was mijn idee. Dat had ook een wolf kunnen zijn.

Lillya: Tuurlijk.

Jonos: Hoe dan ook, ik heb gewonnen.

Lillya: Ze komen snel genoeg terug met hulp. Oh, ik hoop dat het er veel zijn. Ik heb wel zin in een spelletje dwaallokken.

Flok: In een spelletje wat?

Jonos: Dwaallokken. Tijdens dwaallokken is het de bedoeling dat je de uiteindelijk verdwaalde mensen met behulp van je spinsels mee lokt naar een bepaalde plek. Diegene die de meeste dwalers heeft gelokt, heeft gewonnen. Kijk me niet zo aan.

Flok: Meelokken naar waar?

Jonos: Oh gewoon, een plek waar we ze bewaren. De dwalers. We noemen het de dwaalkuil. Het is zo'n drie kilometer ten noorden van hier. Zeg maar een dal met mist vol dwalers. Die dwalen daar dan rondjes.

Flok: Klinkt nogal hard

Jonos: Waarom? We doen ze geen kwaad hoor. We laten ze verder met rust. Er staan wat bessenstruiken en er is een waterbron in de buurt. Ze overleven wel. Ik zie het als een soort huisdieren. Beetje zo'n aquarium-effect.

Flok: En jij doet dit soort dingen?

Jonos: Ik dééd dat soort dingen. Niet meer.

Flok: Want je begon in te zien dat dit soort praktijken duiden op een ziekelijke geest?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto